

[Aksel Larsen.]

I Gaar stod den socialdemokratiske Landbrugsminister her og kæmpede som en Løve for at faa Lov til at fordyre Rugbrødet. I Dag har man overladt til den konservative Handelsminister at arbejde for, at Mælken skal gøres billigere. Jeg kan ikke dømme om, hvorvidt den højtærede Handelsminister faar noget stort Resultat ud af sine Bestræbelser, det vil vise sig. Jeg kan have mine Formodninger, og jeg er i hvert Fald af den Mening, at det er muligt at faa et Resultat ud af disse Bestræbelser. Derimod er det sikkert, at Rugbrødet bliver fordyret, og naturligvis vil det i Befolkningen faa sine politiske Konsekvenser. Men Socialdemokratiets Ledere og Ministre har aabenbart selv villet det.

Gennem en meget lang Aarrække, for mit Vedkommende nøjagtig saa længe som jeg har haft Sæde her i Tinget, har Kommunistisk Parti paapeget, at Mælken er for dyr, at Forbrugerne betaler for meget for den, og at paa den anden Side Betaling, der ydes eller ydedes Producenterne, var for ringe. Vi har ustandselig paapeget det skærende Misforhold, der er mellem Prisen ved Stalddøren og Prisen, der forlanges af Forbrugerne inde i Byerne, men vi har talt for døde Øren, Regeringen har ikke villet gøre noget ved det, før man engang i Fjor nedsatte Mælkekommissionen. Den lod man saa sidde i, jeg tror det var 13 Maaneder, inden det lykkedes at faa en Beretning og Betænkning fra den, og derpaa undlod den højtærede daværende Handelsminister, der var Socialdemokrat, at gøre noget ved det og overlod det til sin konservative Efterfølger. Nu skal der altsaa gøres et Forsøg paa at forandre Forholdene.

Der har været diskuteret meget om Aarsagen til Forskellen mellem Prisen ved Stalddøren og den Pris, der forlanges af Forbrugerne, og der har været talt en hel Del om, hvorvidt de Priser, der forlanges for Mælk, i Grunden er for store. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen synes at mene, at de er ikke for høje, og han sammenligner dem med Ølpriserne. En af hans forhenværende Partifæller, det daværende Medlem Hr. Kyed, har engang demonstreret en Flaske Maarumvand heroppe og forklaret, at naar dette Kildevand, der stammer fra en af Statens Kilder og puttes paa Flasker, kunde koste saa og saa meget, var det i Grunden ikke ublu, at Mælken kostede saa og saa meget. Jeg tror ikke, at en Argumentation af den Art er noget værd. Mælken er i den Grad en Masseforbrugsartikel, at selve dette konstante daglige Masseforbrug gør det

muligt i ganske anderledes Grad at nedsætte Omkostningerne og holde Prisen nede, end Tilfældet kan være med saa mange andre Produkter. Jeg ved ikke, om Maarumvandet og Øllet er for dyrt. Dertil er der jo dog det at sige i hvert Fald, at en meget stor Del, maaske den største Part, af Ølprisen er Skat til Staten. Men jeg ved, at netop den Omstændighed, at Mælk er en saadan Masseforbrugsartikel, gør det muligt at tvinge den Pris, der forlanges af Forbrugerne, ganske betydeligt ned under, hvad den er i Øjeblikket, gør det muligt at bringe denne Pris betydeligt ned i Nærheden af den, man byder Producenterne ved Stalddøren.

At Prisen er saa høj, skyldes naturligvis den Maade, hvorpaa det, man kalder Mælkefordelingen, har faaet Lov til at udvikle sig. Den er kaotisk, ja, direkte samfundsskadelig, for saa vidt som man lader Mejerier, der leverer til Forbrugerne, krydse hinandens Bane, operere paa hinandens Felter. Jeg ved ikke, hvordan Forholdene er nu under Benzinmangelen, men jeg ved, hvordan de paa visse Omraader var før Benzinmangelen, hvor det — for at tage et Par Eksempler — hørte til Dagens Orden, eller rettere Uorden, at Mejerier i Nordsjælland solgte Mælk i Slagelse og Mejerier paa Kalundborgegnen solgte Mælk paa Strandvejen i Nærheden af København. Det kan Samfundet ikke være tjent med, og det kan kun bidrage til i Almindelighed at fordyre Mælken for Forbrugerne.

Jeg ved, hvordan Forholdene er i København. Jeg er ikke i Tvivl om, at vi i København har saa mange Mælkeudsalg, de saakaldte Ismejerier, at de er mere end i Stand til fuldstændigt at paatage sig Byens Forsyning med Drikkemælk, ja, jeg er endda af den Opfattelse, at selv om vi nedlagde nogle Stykker af dem, kunde de resterende uden Spor af Vanskelighed besørge Forsyningen herinde med Drikkemælk, ogsaa selv om den skulde leveres stillet i Flaske ved Køkkendøren. Men samtidig med at vi har alle disse Mælkeudsalg, har vi en hel Række store Mælkekompanier, der pr. Vogn distribuerer Mælken, og som hver især raader over et Apparat og en Kapacitet, saa de alene kunde paatage sig Mælkefordelingen her i Byen. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at til Fordeling af Mælk her i København bruges der mindst 3 Gange saa megen Arbejds-kraft og Materiel, som det i Virkeligheden er nødvendigt.

Hvis man i København flytter ind i en Nybygning, kan man være sikker paa, at man allerede før man er flyttet ind, men